

2005. július 6., szerda

49. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányának, az iraki átmeneti nemzetgyűlésnek, az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának, a barcelonai folyamatban részt vevő országok kormányainak, Irán és az öböl menti együttműködés tagállamai kormányainak, valamint az Egyesült Államok kormányának és kongresszusának.

P6_TA(2005)0289

A szegénység elleni világméretű összefogás: a szegénység legyen a múlté

Az Európai Parlament állásfoglalása a szegénység elleni összefogásra irányuló világméretű felhívásról: a szegénység legyen a múlté

Az Európai Parlament,

- tekintettel az éhezés elleni fellépés csúcstalálkozóján alakult „éhezés elleni ötökre”, ami a „világméretű felhívás a szegénység elleni összefogásra” nevű akció Lula brazil elnök általi elindítását eredményezte a 2005. januári Szociális Világforumon,
 - tekintettel az éhezés és a szegénység elleni összefogásról szóló, 111 nemzeti kormány, köztük az összes európai uniós tagállam által aláírt 2004. szeptember 20-i New York-i nyilatkozatra,
 - tekintettel a millenniumi fejlesztési célokra (MFC) és az elkövetkező, 2005. szeptemberi ENSZ-csúcstalálkozóra, amelyen az MFC irányában elért haladást fogják megvizsgálni,
 - tekintettel a Bizottság 2005. április 12-i, COM(2005)0132, COM(2005)0133 és COM(2005)0134 közleményeire a millenniumi fejlesztési célok elérése irányában való előrelépés felgyorsításáról,
 - tekintettel a Fejlesztési Tanács 2005 májusában tartott ülésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel több mint egymilliárd embert érint a súlyos szegénység, és mivel Afrika dél-szaharai térségében több mint 300 millió ember él teljes szegénységben és minden évben emberek milliói halnak meg az egészségügyi ellátás, a tiszta víz, valamint a megfelelő lakóhely és táplálék hiánya miatt;
- B. mivel 2005 második fele történelmi lehetőséget kínál az EU és tagállamai számára a fejlesztési témákat illető vezető szerepük demonstrálására a G8-országok Gleneagles-i csúcstalálkozóján, a szeptemberi MFC-konferencián New York-ban és a Kereskedelmi Világ szervezet (WTO) decemberi hongkongi miniszteri konferenciáján;
- C. mivel az MFC megvalósítása és a globális szegénység leküzdése minden segélynyújtótól megkívánja, hogy növelje a segélyek mennyiségét és javítsa azok minőségét, hogy tegye igazságosabbá a kereskedelmet és engedje el a nem fenntartható adósságokat, és mivel a fejlődő országok kétharmada többet költ az adósság kiegyenlítésére, mint az alapvető szociális ellátásokra;
- D. mivel sok segély „kötött segély” marad, vagyis gyakran nyújtanak pénzügyi segítyt azzal a feltétellel, hogy az árut és a szolgáltatásokat a segítyt nyújtó országból kell beszerezni; mivel a segélyek „feltételhez kötése” becslések szerint 5 milliárd dollárral növeli a beszerzési költségeket;
- E. mivel annak ellenére, hogy az EU hivatalos fejlesztési támogatásának (official overseas assistance – ODA) forgalma nőtt, e növekedés nagy része az adósságsökkentéssel kapcsolatos, ami a monterrey-i megállapodással ellentétesen zajlik, amely szerint a HIPC-vel (Highly Indebted Poor Countries – súlyosan eladósodott szegény országok) kapcsolatos kezdeményezést teljes mértékben kiegészítő forrásokból kell finanszírozni;
- F. mivel a Blair úr által a G8-országok csúcstalálkozójának előestéjén bejelentett adósságtörlesztés 2 milliárd USD-t foglal magában évente, a 165 fejlődő országból 18-ra vonatkozik és csak a nemzetközi pénzügyi szervezeteket érinti;

2005. július 6., szerda

Általánosságban

1. üdvözlö az elnökséget ellátó Egyesült Királyság elkötelezettségét aziránt, hogy a szegénység elleni küzdelem és a fejlesztések kérdését prioritássá tegye, különös tekintettel Afrikára; felhívja az Egyesült Királyságot, hogy G8-elnöki pozícióját használja ki arra, hogy a szegénységet a nemzetközi, valamint az európai napirend középpontjába helyezze;
2. kifejezi súlyos aggodalmát, amiért Afrika dél-szaharai része még mindig nem érte el és még a közelében sincs annak, hogy elérje a nyolc MFC akár csak egyikét is a 2015-ös céldőpontig;
3. tudomásul veszi a millenniumi ökoszisztéma-felmérési jelentés következtetését, miszerint a világ ökoszisztémájának folyamatos pusztítása akadályt jelent majd a millenniumi fejlesztési célok elérésében;
4. üdvözlö ezért, hogy az EU felismerte, hogy számára Afrika fejlődése prioritás, valamint hogy növelni fogják az erőfeszítéseket, hogy segítsék Afrikát az MFC elérésében;
5. hangsúlyozza, hogy az EU-nak a nőket és a lányokat fejlesztési politikája középpontjába kell helyeznie, ha haladni akar az MFC elérésében;
6. úgy ítéli meg, hogy a szegénység elleni valóságos küzdelem egy átfogó, fenntartható fejlődéssel kapcsolatos politika megteremtését kívánja meg a fejlődő országok termelési kapacitásának felépítése érdekében;
7. meggyőződése, hogy a szegénység elleni küzdelemnek az adott ország vagy régió azon jogára kell alapozódnia, hogy demokratikusan meghatározza saját politikáit, prioritásait és stratégiáit lakossága megilletésének, valamint szociális, gazdasági és kulturális jogainak védelme érdekében;
8. felhívja a figyelmet arra, hogy a civil társadalmi szervezeteknek döntő szerepet kell játszaniuk annak érdekében, hogy hajtóerőként működjenek az országokon belül a fejlesztési ügyek sürgetése, a tömegmozgalmak mozgósítása, valamint az alulról történő nyomásgyakorlás tekintetében, hogy a vezetőket el lehessen számoltatni kötelezettségvállalásaikról, ezért üdvözlö a „globális felhívás a szegénység elleni küzdelemre” világméretű szövetségének kezdeményezését;
9. hangsúlyozza, hogy sürgősen növelni kell a befektetést a fejlődő országokban; e tekintetben felhívja a figyelmet az olyan közbefektetések és politikák számára történő innovatív és egyéb pénzügyi források azonosítására irányuló nemzetközi vita fontosságára, amelyek közvetlenül foglalkoznak az MDC-vel és lefektetik a magánszektor vezetete növekedés alapjait;
10. hangsúlyozza, hogy a fejlesztési segély csak az egyik tényező azok közül, amelyek hozzájárulhatnak az MFC eléréséhez, és hogy azt más intézkedéseknek kell kísérniük, mint például az erős, elszámoltatható és átlátható intézmények, az emberi jogoknak és a nemzetközi kötelezettségeknek való megfelelés, a nemek közötti esélyegyenlőség, a megfelelő kereskedelmi és befektetési szabályok, a tudástranzfer és a biztonság;
11. kéri, hogy fokozzák az afrikai államokba irányuló fegyvercsempészet elleni küzdelem intenzitását, és hogy az ezekben az országokban irányuló fegyverkereskedelmet jobban ellenőrizzék és korlátozzák;
12. kéri, hogy az EU gondoskodjon az európai multinacionális vállalatok hatékony ellenőrzéséről a fegyveres konfliktusok finanszírozásában, a nyersanyagok kiaknázásában és a helyi közösségek jogainak tiszteletben tartásában játszott szerepüket illetően, valamint támogatja az afrikai államok közigazgatásainak ezirányú lépéseit;

A segélyezés szintje és minősége

13. üdvözlö, hogy a Tanács ismételten megerősítette elkötelezettségét, miszerint 2015-re legalább a GDP 0,7%-át, 2010-re pedig legalább a GDP 0,56%-át fordítja segélyezésre; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy biztosítsa ezen ígéretet tagállamok általi teljesítését egy olyan ellenőrzési mechanizmus kialakítása révén, amely lehetővé teszi a tagállamok segélyezési szintjének átlátható vizsgálatát a Fejlesztési Tanács valamennyi jövőbeli ülésén;
14. üdvözlö az új tagállamok tevékeny szerepvállalását, amelyek 2002 után csatlakoztak az EU-hoz a közösségi segélyezési politikában, és üdvözlö kötelezettségvállalásukat arra, hogy 2010-re a hivatalos fejlesztési segélyek a GNI 0,17%-át, 2015-re pedig 0,33%-át tegyék ki;
15. a jelenlegi segélyek jobb felhasználására szólít fel, különösen a hangsúlyoknak a millenniumi fejlesztési célokra történő áthelyezése és az EU által juttatott közpénzek ellenőrzésének javítása révén, a korrupció visszaszorítása és a nagyobb átláthatóság érdekében;

2005. július 6., szerda

16. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen többet az EU és a tagállamai által a segélyezés terén tett erőfeszítések összehangolása érdekében; ennek kapcsán EU-szintű koordinációra, valamint a magánszektor és a civil társadalom bevonását szolgáló kiegészítő stratégiák kidolgozására szólít fel;
17. üdvözli a Bizottság javaslatát arra, hogy a tagállamokkal együttműködve rendszeresen jelentést tegyen a segélyezés hatékonyságáról az Unióban;
18. aggodalmát fejezi ki, hogy csak három tagállam (Írország, Svédország és az Egyesült Királyság) függetlenítette teljes mértékben kétoldalú segélyeit a feltételektől, és hogy néhány tagállam továbbra is csaknem valamennyi segélyt feltételhez köti; felszólítja az EU valamennyi tagállamát, hogy feltételektől mentesen juttassanak segélyeket a fejlődő országok számára, és hogy tartsák be azt az EU-alapelvet, miszerint a segélyszerződéseket, amennyiben lehetséges, helyi, regionális vagy országos ajánlattevőkkel kell megkötni;
19. felhív az EK-segélyek feltételektől való függetlenítésére irányuló javaslat gyors elfogadására és végrehajtására;
20. sürgeti az EU-t, hogy teljes mértékben hajtsa végre a 2002-ben elfogadott, az illegális, szabályozatlan és bejelentetlen halászat elleni cselekvési tervét, és nyújtson tárgyi, pénzügyi és technológiai segítyt azoknak a part menti fejlődő országoknak, amelyek nehézségekkel küzdenek a vizeiken történő illegális halászat megakadályozásával kapcsolatban,
21. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fejlesztési segélyeik legalább 20%-át az egészségügyre és az oktatásra fordítsák; aggodalommal tapasztalja, hogy az EU és a tagállamok is távol állnak e cél elérésétől; kiemeli, hogy a humán fejlesztés és az egészségügyi ellátás terén eszközölt jelentős befektetések nélkül a millenniumi fejlesztési célok nem érhetők el;
22. kiemeli az oltási programok, valamint az olyan betegségek, mint az AIDS, a tuberkulózis, a malária és az elhanyagolt betegségek elleni programok felgyorsításának és nagyobb mértékű támogatásának fontosságát;
23. azt kívánja, hogy az Európai Unió közvetlenül vállalja fel bizonyos célok finanszírozását, például a gyermekek oltását és a mocsárláz elleni harcot, az érintett szervezetekkel együttműködve;
24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a szexuális és reprodukív egészség és jogok napirendre tűzését a millenniumi fejlesztési célokról szóló szeptemberi ülésen, valamint ezek alapvető fontosságának elismerését a HIV/AIDS elleni küzdelemben;

Kereskedelem és koherencia

25. felhívja a fejlett országokat és különösen az EU-t, hogy minden erejüket fordítsák a dohai fejlesztési menetrend fejlődést segítő kimenetelének biztosítására, ami jobban megnyitná a piacokat a fejlődő országok ipari és mezőgazdasági termékei, valamint szolgáltatásai előtt, menetrendet határozna meg a kereskedelmet torzító mezőgazdasági exporttámogatások felszámolására, és valóban kivételes és differenciált elbánást biztosítana a fejlődő országok számára;
26. hangsúlyozza a tisztességes kereskedelem fontosságát a szegénység felszámolásában; üdvözli a Bizottság által 2005 júniusában az Európai Parlament előtt tett ígéretet, miszerint további technikai és költségvetési támogatást fog nyújtani a tisztességes kereskedelem iránt elkötelezett termelőknek, és növelni fogja a koherenciát az EU politikái, különösen a fejlesztési, a kereskedelmi és a mezőgazdasági politikák között;
27. szükségesnek tartja a kereskedelemhez kapcsolódó megfelelő technikai támogatás biztosítását, beleértve a kapacitásfejlesztést is, a kereskedelemről származó fejlesztési lehetőségek maximalizálása érdekében, valamint a kis- és középvállalkozások fejlődésének támogatását, és a nemzetközi szociális, munkaügyi, környezetvédelmi és egészségügyi normák betartását;
28. hangsúlyozza a politikák összehangolásának fontosságát a támogatások hatékonyságának és minőségének növelésében; felhívja az EU-t, hogy játsszon vezető szerepet a globális erőfeszítésekben, és hangolja össze saját és tagállamai kereskedelmi, környezetvédelmi, mezőgazdasági és migrációs politikáit a fejlesztési kötelezettségekkel;

2005. július 6., szerda

29. felhívja az EU tagállamait, hogy exporthitelezési ügynökségeik tevékenységét hozzák nyilvánosságra az átlátható és demokratikus ellenőrzés céljából;

Adósságcsökkentés

30. üdvözli a G8-csoport kötelezettségvállalását az adósságok elengedésére, ami azt eredményezheti, hogy elengedik a súlyosan eladósodott szegény országoknak a Nemzetközi Valutaalap, a Világbank és az Afrikai Fejlesztési Alap felé fennálló kiemelkedő kötelezettségeit; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy ez az adósságelengedés számos, súlyosan eladósodott, kis bevétellel rendelkező országra nem vonatkozik, hogy az adósságcsökkentés nem csodafegyver a szegénység elleni küzdelemben, mivel sok szegény országnak kevés adóssága van, és az adósságcsökkentés azzal a morális kockázattal járhat, hogy nem feltétlenül a legszegényebb és leginkább rászoruló országok hasznára válik;

31. felhívja az EU tagállamait, hogy biztosítsák, hogy az adósságcsökkentés a segélyezési kötelezettségvállalások kiegészítője legyen; felhívja főként az Egyesült Királyságot, hogy ragaszkodjon ehhez a G8-csoport csúcstalálkozóján az Egyesült Államokkal szemben, amely a nagylelkűbb segélyezési kötelezettségvállalások kárára tett adósságcsökkentési ígéreteket;

32. hangsúlyozza, hogy az adósságcsökkentés során elsőbbséget kell biztosítani a legkevésbé fejlett országoknak, még hozzá azzal a feltétellel, hogy az általa felszabaduló forrásokat a kormányok közösségeik legszegényebb tagjai javára fordítsák;

*

* *

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az európai uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a G8-országok állam- és kormányfőinek, az ENSZ főtítkárnak, az AKCS-országok és a legkevésbé fejlett országok kormányainak, az Afrikai Uniónak, a Nemzetközi Valutaalapnak, a Világbanknak, az OECD fejlesztéstámogatási bizottságának, valamint a Párizsi Klubot alkotó országok kormányainak.
